

lalkozó és ezért nagyobb érdeklődésre nem számítható országos közgyűlésekről áthelyezte a vándorgyűlésekre, ezekre az ügyvédpár. amen. e. re, amelyeket rendszeresen, két évenként fogunk megismélelni, hogy karunk kívánalmainak, vívmányainak és még megvalósításra váró problémáinak tükröi legyenek.

A balatoniüredi vándorgyűlésen elmondott főtitkári előterjesztésben Goethét idézem, aki azt mondja, hogy minden teremtő korszak hívő korszak is volt egyúttal. *Hinni, bizni: annyit jelent, mint alkotni, tenni, küzdeni tudni, még ha száz is az akadály elöttünk.* Adventi lélekkel higgyük tehát mi is, hogy egybe fonódott testvéri munkánk meg fogja hozni a magyar ügyvédi kar megváltását és küzdjünk a szebb magyar jövőben, a szebb magyar ügyvédi jövő kikovácsolásáért, amely annál is inkább értékes lesz számunkra, mert hiszen a magunk erejéből fogjuk meghódítani.

Dr. Király Ferenc.

A rendtartás tervezete az Ügyvédek Reformszövetségében.

Az Ügyvédek Reformszövetsége január hó 16-án, dr. Varrannai István elnöklésével megtartott intézőbizottsági ülésben foglalkozott az ügyvédi rendtartásnak a Budapesti Ügyvédi Kamara által elkészített tervezetével. Az intézőbizottság szükségesnek látva azt, hogy az ügyvédség jövőjét determináló kodifikáció a szélesebb nyilvánosság előtt is megvitattassék, elhatározta, hogy a tervezet kiemelkedő részeit vitauléseken fogja tárgyalni. A vitaulések programját a következőképen állapította meg:

Január 23.: Az ügyvédi költség és védelme. (Előadók: doberdói Breit Zoltán, Glückstahl Andor és Zoltán József.)

Február 6.: Ügyvédség szervezete. (Előadók: Fränkel Pál, Hajdu Miklós, ifj. Szigeti László és Szilasi Ferenc.)

Február 20.: Ügyvédi jogok és kötelességek, — összefüggés. (Előadók: ifj. Nagy Dezső, Sebestyén Ernő, Sommer Alfréd, Szécsi Gábor.)

Március 5.: Közmegebizatások és fegyelmi jog. (Előadók: Huppert Leó, Taubner Géza, Simon Mihály Pál, Vadász Béla és Wolf Errő.)

Jogélet.

Grünhut Armin dr. és Melzer István dr., a budapesti Ügyvédi Kamara ügyészei, kormányfőtanácsosok lettek. Mindkét ügyvéd követendő példája a hagyományos etikai alapon álló, a karnak működésével tekintélyt adó ügyvédnek. Mint a kamara ügyészei, kelő szigorral és aggodalommal őrködnek az ügyvédi tekintély megővésán, amellet kellő megértéssel és kartársi együttérzéssel voltak a vádolt kartársak és a nehéz helyzetben levő ügyvédi karral szemben. A legfelsőbb elismerés érdemes működésnek megérdemelt jutalma és az ügyvédi társadalom körében általános örömet okozott.